

การอภิปรายผลการวิจัย

ในการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ (ตารางที่ ๑) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง (๑) มีความมั่นคงทางอารมณ์ (ค่า n c) คิดว่า กล่าวคือ เป็นคนที่มีอารมณ์มั่นคง กล้าเผชิญความจริง และใจเย็น (๒) มีความสามารถในการรับผิดชอบ (ค่า n d) มากกว่า เช่น มีความตั้งใจ อดทน มีความพยายามแน่วแน่ และยึดกฎเป็นหลักปฏิบัติ และ (๓) มีความสามารถในการบังคับตนเอง (ค่า n e) มากกว่า กล่าวคือ เป็นคนที่บังคับตนเองได้ รับผิดชอบและมรรยาทในสังคม รู้จักกาลเทศะ มีวินัยสำหรับตนเอง และถ้ารู้สึกว่าอยากจะทำอะไรแล้วก็จะต้องทำ จากผลที่ได้ปรากฏว่าสอดคล้องกับที่ Eading^๑ ได้ศึกษาไว้ นอกจากนี้ Stagner^๒ ยังกล่าวว่า บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญในการเรียนของเด็กทั้งในด้านความสำเร็จและการตั้งเป้าหมายเรื่องต่าง ๆ ความสำเร็จนี้จะช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพให้เป็นไปทางด้านดีหรือเอื้ออำนวย และจากการวิจัยปรากฏว่าจะแนะนำผลการสอบกับคะแนนบุคลิกภาพที่ครูใหม่ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๖๖ ซึ่งแสดงว่า ผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพมาก ลักษณะที่ต่าง ๆ ทางบุคลิกภาพช่วยส่งเสริมให้เด็กเรียนดีขึ้น ลักษณะเหล่านี้ได้แก่ความมั่นคงทางอารมณ์

^๑ L.W. Ridding, "An Investigation of Personality Measures Associated with Over and Under Achievement in English and Arithmetic, The British Journal of Educational Psychology, Vol. 37, 1967, pp.397-398

^๒ Ross Stagner, Psychology of Personality, Mc Graw Hill Book Company, Inc., New York, 1961, p.464

ความสามารถในการรับผิดชอบ และความสามารถในการบังคับตนเอง ผู้ที่ปรับตัวไม่ดีอาจ
 ต้องหาทางออกอื่น ๆ ซึ่งในบางกรณีกิจกรรมนั้น ๆ ช่วยส่งเสริมให้เรียนเลวลง เหตุผลอีก
 ประการหนึ่งซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
 ต่ำ มีความแตกต่างกันในด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ความสามารถในการรับผิดชอบ และ
 ความสามารถในการบังคับตนเอง นั้นเป็นเพราะลักษณะเหล่านี้ล้วนช่วยส่งเสริมการเรียนของ
 นักเรียนทั้งสิ้น ความสามารถทางสติปัญญาอย่างเฉียวไม่ช่วยให้เด็กเรียนหนังสือได้^๑

เมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียน
 ชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ (ตารางที่ ๒) ผลที่ได้ปรากฏว่า นักเรียนชายที่มีความ
 สามารถในการเรียนสูงและคำมีบุคลิกภาพแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกับที่ได้อธิบาย
 มาแล้วข้างต้น ส่วนการแสดงออกของอารมณ์ (ด้าน ๑) นักเรียนชายที่มีความสามารถใน
 การเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูง หมายความว่า
 นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ เป็นคนที่มีอารมณ์เคร่งเครียดมีแรงกระตุ้นสูง
 ลุกดิลุกดอน และใจคอหงุดหงิด ลักษณะต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นลักษณะการปรับตัวไม่ดี และควบคุม
 เหตุผลเกี่ยวกับที่ได้อธิบายแล้วข้างต้น นักเรียนเหล่านี้จึงเรียนไม่ดี หรืออาจกล่าวได้อีก
 แง่หนึ่งว่าระดับการเรียนต่ำเป็นเหตุให้เกิดสภาพอารมณ์ที่ไม่สู้ดีนักก็อาจเป็นไปได้ ลักษณะอีกอัน
 หนึ่งซึ่งมีแนวโน้มของความแตกต่างคือ การประพฤติกตตามระเบียบแบบแผน (ด้าน ๒) โดย
 มีนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถ
 ในการเรียนสูง หมายความว่า นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำชอบฉวาววาวและ
 คุยค่อนกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง การที่เป็นดังนี้อาจมีสาเหตุหลายประการ เช่น
 การก้าวร้าวและก้อดิ่ง เป็นการแสดงการชกเซียง เป็นทางออกประเภทหนึ่งในการปรับตัว
 หรือการเรียนการสอนของครูไทยยังขึ้นอยู่กับลักษณะบุคลิกภาพของผู้เรียนอันได้แก่การเชื่อฟัง

^๑ดู เกษชัย, "การศึกษาตัวการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน
 วัยรุ่นแปดคน" วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า ๔๘๒

อาจารย์ด้วยความนับถือคอยรับใช้ อยู่ในถ้อยคำ เอาใจใส่ว่าเรอรับโอวาทโดยเคารพ บุคลิกภาพด้านที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันเลยแต่ได้คะแนนสูงมากคือ ความสามารถในการเข้ากลุ่ม (ด้าน I) การได้คะแนนสูงหมายความว่า ทั้งสองกลุ่ม ข้างสงสัย ชอบซักคอบ เป็นตัวของตัวเอง ชอบคิดไปคิดมา บังคับใจตนเองได้ และไม่คอยชอบทำอะไรกับใคร ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ชี้ให้เห็นการเรียนการสอนในโรงเรียน หรืออาจเนื่องมาจากกรอบรรมทางบ้านที่ส่งเสริมให้ทำงานตามลำพัง และไม่ปรารถนาให้รวมกลุ่ม ในบางกรณีอาจคลุมความหมายไปถึงการทำอะไรได้ตามใจชอบหรือตามใจตนเอง ข้อสังเกตดังกล่าว คือการเป็นตัวของตัวเอง (Individualistic) นี้ได้เคยมีชาวต่างประเทศวิจารณ์ไว้ว่าเป็นลักษณะอันหนึ่งของคนไทย^๕

ในกรณีที่เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ (ตารางที่ ๓) ผลปรากฏว่า ไม่มีบุคลิกภาพด้านใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้านที่แสดงแนวโน้มว่าจะแตกต่างกันคือ สภาพทางจิตใจ และความเป็นตัวของตัวเอง โดยที่นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีลักษณะเป็นคนที่ใจอ่อน ชอบถามคนอื่น ได้รับการหนุนน้อม และระมัดระวังจนเกินไป และมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย การที่นักเรียนหญิงเรียนดีมีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าว อาจเป็นการช่วยส่งเสริมให้เรียนดี กล่าวคือมีความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับคน ผู้อื่นในที่นี้รวมทั้งบิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และเพื่อนในสังคมไทย ความสามารถในการเรียนเป็นสิ่งที่น่านิยมชมชื่น นักเรียนเหล่านี้จึงต้องพยายามเรียนให้ดีเพื่อไ้ความสุข เป็นการตอบแทน ส่วนในด้านเกี่ยวกับความเป็นตัวของตัวเอง (ด้าน ๑) นั้น นักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกลับเป็นคนที่เชื่อความสามารถของตนเอง ชอบตัดสินใจเอง ข้างคิด และรู้อะไรหลายอย่าง การที่เป็นเช่นนี้

^๕ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส อรรถศาสตร์ กัณฑ์ที่ ๑ วัคขวรรณีเวช
วิหาร พ.ศ. ๒๔๔๔ หน้า ๒๖

^๕ Lauriston Sharp and others, Siamese Rice Village, Rornell
Research Center, Thai Niyom Building Samyod, Bangkok, Thailand,
December, 1953, p.26.

อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่เป็นไปได้หลายประการ เช่น ลักษณะดังกล่าวอาจเป็นการแสดงการชดเชยความรู้สึกไม่แน่ใจของตน หรืออาจเป็นเพราะลักษณะการเรียนการสอนเน้นการตามผู้ใหญ่เป็นเกณฑ์ คะแนนความซำคิจจึงต่ำ เป็นต้น อย่างไรก็ตามก็คิดว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ บุคลิกภาพค่านที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มได้คะแนนค่ามาก คือความสามารถในการสังคม (ค่าน A) กล่าวคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีลักษณะที่ไว้ตัว เป็นชา ชอบวิพากวิจารณ์และไม่แยแส การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมไทยไม่นับสนุนให้หญิงเข้าสังคม กล่าวคือจะต้องเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน รู้จักไว้ตัว คังค่าของสุนทรภู่ที่สอนหญิงว่า "แม่จะทำสิ่งใดให้ตลอด อย่าทิ้งทอดเที่ยวไปไม่เป็นผล เข้มขมกักรักงานการของตน อย่าชุกชกคบเพื่อนให้เชื่อนแฉเมื่อเห็นอ้อยอนนอนหลับอยู่กับบ้าน อย่างนั้นนาคุดเปลอประเจอบประแจ อะไรฉาวกราวเกวียวอย่าเหลียวแล พึ่งให้แนเนื้อความคอยตามกัน" นอกจากนั้นผลการวิจัยยังแสดงว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นคนที่มีความสามารถในการควบคุมจิตใจ (ค่าน O) กล่าวคือมีลักษณะที่สงบ นิ่งเฉย มั่นคง เกรงขรม และรู้สึกสบายอกสบายใจ และการประพฤติตนตามระเบียบแบบแผน (ค่าน E) คือเชื่อฟัง สุภาพ และอยู่ในโอวาท ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้แสดงถึงวัฒนธรรมไทยในเรื่องการเลี้ยงดูลูกหญิง ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเด็กเรียนดีหรือเด็กเรียนไม่ดี ลักษณะดังกล่าวยังแสดงออกในทั้งสองกลุ่ม

ถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง (ตารางที่ ๔) จะเห็นว่า กลุ่มแรกมีความสามารถในการบังคับตนเอง (ค่าน D) มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือรู้จักกาลเทศะ มีวินัยสำหรับตนเอง และดำรงสติว่าอยากจะทำอะไรแล้วก็จะททำ นักเรียนหญิงที่เรียนดีก็เป็นเช่นนี้เหมือนกันแต่น้อยกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทของหญิงและการอบรมคังโคกฉาวมาแล้ว นอกจากนั้นหญิงอาจทำอะไรตามใจตนเองมากกว่าก็เป็นได้ หรืออาจเป็นเพราะหญิงมีความมั่นคงทางอารมณ์น้อยกว่าชาย^b นอกจากความแตกต่างดังกล่าวแล้ว หญิงและชายที่เรียนดียังแสดงแนวโน้มที่จะต่างกันในด้านสภาพทางจิตใจ (ค่าน I) และความสามารถในการเข้ากับกลุ่ม (ค่าน S) หญิงเรียนดีเป็นคนใจแข็งกว่านักเรียนชายที่เรียนดี และเป็นตัวของตัวเองมากกว่า เกี่ยวกับลักษณะความต้องการของผู้หญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูงนั้น ในประเทศไทยยังไม่มี การ

วิจัยแต่เป็นหัวข้อที่น่าจะทดลองศึกษา ส่วนลักษณะความสามารถในการเข้ากับกลุ่มนั้นทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงต่างก็เป็นคนที่ช่างสงสัย ชอบซักคอบ เป็นตัวของตัวเอง ชอบคิดไปคิดมา บังคับตนเองได้ และไม่คอยชอบทำอะไรกับใคร เพียงแต่นักเรียนหญิงเป็นมากกว่า ดังได้เคยอภิปรายแล้วว่าวัฒนธรรมไทยส่งเสริมลักษณะดังกล่าว ที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือ ความสามารถในการสังคม (ด้าน A) ที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและหญิงที่มีความสามารถในการเรียนสูง เป็นคนที่ไว้ตัว เย็นชา ชอบวิพากษ์วิจารณ์ และไม่แยแส อาจเป็นไปได้นักเรียนเรียนดีไม่ต้องการพึ่งคนอื่น เพราะช่วยตนเองได้แล้ว นอกจากนั้นนักเรียนชายและหญิงที่เรียนดียังเป็นคนที่เชื่อฟัง สุภาพ และอยู่ในโอวาท ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจะเนื่องมาจากวัฒนธรรมของสังคมไทยซึ่งพ่อแม่หรือผู้ใหญ่มักจะอบรมเลี้ยงดูให้เด็กในปกครองของเขามีลักษณะดังกล่าวนี้

นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกับนักเรียนหญิงที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมีบุคลิกภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านสภาพทางจิตใจ (ด้าน I) และความเป็นตัวของตัวเอง (ด้าน Q₁) โดยที่นักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำมีสภาพทางจิตใจอ่อนกว่านักเรียนหญิงกล่าวคือ เป็นคนใจอ่อนกว่า ชอบตามคนอื่นมากกว่า ได้รับการพุดนอมนระมัดระวังจนเกินไปมากกว่า และอารมณ์อ่อนไหวมากกว่า (ตารางที่ ๕) ลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายที่เรียนไม่ดีมักจะคอยพึ่งคนอื่นมากกว่านักเรียนหญิง และชอบทำอะไรตามคนอื่นทั้งนี้เพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และชดเชยกับนักเรียนหญิงที่เรียนได้ไม่ดี แสดงลักษณะความเป็นตัวของตัวเองกล่าวคือ เชื่อความสามารถของตนเองมากกว่า ชอบคิดสนใจตัวเองมากกว่า ช่างคิดมากกว่า และรู้อะไรหลายอย่างกว่านักเรียนชายที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นการชดเชยความรู้สึกของตน หรืออาจเป็นเพราะคนไม่ต้องการถามใครจริง ๆ

ในเรื่องความสามารถทางสติปัญญาที่ทุกกลุ่มไม่ต่างกันซึ่งอาจทำให้คิดไปได้ว่า การเรียนที่ไม่ดีอาจไม่ใช่เรื่องสติปัญญาแค่นั้นแต่เป็นเรื่องการปรับตนด้วย ทั้งนี้จากการศึกษาตัวการที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นพบว่าคุณสมบัติของนักเรียน

ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง และมีสัมพันธภาพทางอารมณ์ที่ต่างกันมาก

สุข เกษชัย อ่างแก้ว